

Uzasadnienie

Henryk Wieniawski urodził się 10 lipca 1835 r w kamienicy przy staromiejskim Rynku w Lublinie. Dom Wieniawskich był prawdziwym lubelskim salonem. Odwiedzali go wybitni artyści, tu odbywały się koncerty, spotkania literackie i dyskusje. Zaważyło to nie tylko na późniejszej drodze życiowej Henryka Wieniawskiego, ale także dwóch jego braci, z których starszy, Julian, został pisarzem i publicystą, natomiast młodszy, Józef, poświęcił się karierze pianistycznej.

Pierwszą nauczycielką Henryka była jego matka Regina Wieniawska, potem zaś uczył się u Jana Hornziela, skrzypka Teatru Wielkiego w Warszawie i Stanisława Serwaczyńskiego, solisty i koncertmistrza Opery Budapeszteńskiej. W 1843 r mając osiem lat, wyjechał do Paryża, gdzie studiował pod kierunkiem Lamberta-Josepha Massarta w Konserwatorium Paryskim. Ukończył je w 1846 r z I nagrodą i złotym medalem. W 1850 r rozpoczął, wraz z bratem Józefem, działalność koncertową. Po wielu dalszych sukcesach przyjął w 1860 r funkcję pierwszego skrzypka dworu carskiego i solisty Rosyjskiego Towarzystwa Muzycznego.

W 1872 r, po 12 latach opuścił Rosję i udał się z Antonim Rubinsteinem na wielkie koncertowanie po Stanach Zjednoczonych. W ciągu 8 miesięcy artyści dali 215 koncertów.

W skutek nasilających się dolegliwości serca i nadmiernej otyłości w ostatnich latach życia koncertował na siedząco. Zmarł w Moskwie 31 marca 1880 r. Pochowany został w Warszawie.

Od 1935 roku odbywa się co 5 lat Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego, przeznaczony dla skrzypków do 30 roku życia.

Wieniawski ceniony był jako wirtuoz oraz jako liryk. W relacjach często opisywano go jako „poetę skrzypiec”. Był ostatnim wirtuozem, który przeszedł do historii muzyki również jako kompozytor.

Dzięki Wieniawskiemu do europejskiej literatury skrzypcowej wszedł polonez . Wśród kilku takich utworów dwa znalazły stałe miejsce w repertuarze : Polonez D-dur op. 4 , Polonez A-dur op. 21.

Rada Miejska w Starachowicach Uchwałą Nr VIII/4/06 z dnia 23 października 2006 (Dz. Urz. Woj. Świąt. Z 2007 r Nr 6 poz. 83) uchwaliła niniejszy plan zagospodarowania terenów w obrębie ulic : Moniuszki, Łącznej, Żytnej, 6-Września na obszarze miasta Starachowice zwanego umownie jednostką E5-Południe.

Nowo wydzielona droga łącząca ul. Jana Pawła II i Łączną zgodnie z zapisami planu miejscowego stanowi drogę dojazdową publiczną ; zapis w planie 7KDL.

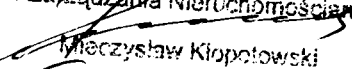
Nieruchomość drogowa oznaczona numerami działek 1889/13, 1889/17, 1889/7, 1889/24 (obręb 03) stanowi własność Gminy Starachowice i jest objęta księgą wieczystą KW nr 21689.

Część działek sąsiadujących z drogą została zabudowana, w związku z czym zachodzi konieczność nadawania numeracji nieruchomościom i nowo powstałym budynkom.

W związku z istniejącymi w tym rejonie nazwami ulic od nazwisk słynnych polskich kompozytorów i muzyków Karola Szymanowskiego oraz Stanisława Moniuszki nadanie nazwy

nowo powstałej ulicy im. Henryka Wieniawskiego jest zasadne.

Ponieważ, zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji Rady Miejskiej w Starachowicach należy podejmowanie uchwał w sprawie nazw ulic i placów będących drogami publicznymi, Prezydent Miasta przedkłada niniejszy projekt uchwały.

p.o. Kierownika
Referatu Geodezji
i Zarządzania Nieruchomościami

Macyszlaw Kropotowski